

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 147.

Tolvte Session.

39te Møde.

Tirsdagen den 20de Novbr. Kl. 6 Aften.

(Fortfat.)

S. Sæge (forf.): Naar der er sagt, at man kan optage i Finantsloven Versur = Poster, og man har nævnt de 15,000 Rd., som bleve opførte til Lønninger af de juridiske Embedsmænd, maa den ærede Rigsdagsmand vistnok erindre, at her var Tale om en Udstilling af Statskassen af 15,000 Rd., som man tog ind i Sportler og igjen udbetalte; men, naar man opfører Tiender, som ikke gaae igjennem Statskassen, er Forholdet et ganske andet, og det skal jeg endnu sige om Tienden, at skjøndt der ved Overgangen fra Katholicismen til Protestantismen foregik meget store Forandringer, og mangfoldige kirkelige Tiendomme bleve indtagne og givne til anden Bestemmelse, har Tienden som Præsteløn dog bevaret sig og er jo endnu Hovedindtægten.

Alberti: Idet jeg skal tillade mig at understøtte det Forslag, som er kommet fra Udvalget om at opløse den nye Postering i Finantsloven, betegnet: Folketirken, skal jeg ikke gaae ind paa at undersøge, om Kirkens saakaldte Guds tilhører Kirken eller Staten. For at komme til en Afgjørelse om det foreliggende Spørgsmaal er det tilstrækkeligt for mig at see tilbage paa de Forhandlinger, der flere Gange have fundet Sted i Folkethinget om det selvsamme Spørgsmaal. Alle disse Forhandlinger have stedse med stor Majoritet

her i Salen ført til at bibeholde den Posteringsmaade, der fandtes i den allerførste Finantslov, der forelagdes Rigsdagen, og dette er netop den samme Posteringsmaade, som Udvalget nu atter vil tilveiebringe. Naar de Herrer ville eftersee det Budget, der blev forelagt Rigsdagen for 1850—51, ville de finde, at Bispetienden der er opført paa Indtægtsiden under Domaineindtægterne, altsaa uden enhver somhelst Forbindelse med Kirken, hvorimod Bispegagerne ere opførte paa Cultusministeriet. Jeg erindrer fra den Tid af, at der her fandt en Forhandling Sted mellem den daværende Cultusminister og Udvalget, og Cultusministeren erklærede da, at han maatte forhandle med Finantsministeren for at kunne komme til at sætte Bispen over Thens Stift paa fast Gage; en saadan Forhandling fandt Sted, og den næste Rigsdag bevilgede da en Gage til bemeldte Biskop. Saaledes stod Sagen til Sessionen 1853—54; i den da fremkomne Finantslov havde den daværende Cultusminister opført Bispegagerne under Udgiftsiden paa Cultusministeriet, men de vare opførte indenfor Linien som en Post, der alene behøvede at passere Ministeriet, ikke som en Statsudgift, men som en Udgift, der igjennem ham flød til disse Geistlighedens Repræsentanter. Der blev imidlertid da af et Mindretal i Udvalget stillet det Forslag, at Bispegagerne atter skulde flyttes udenfor Linien og bevilges som enhver anden Udgiftspost, paa samme Maade som tidligere, nemlig som et Tilskud af Statskassen til kirkelige Diemed, og dette Forslag blev med temmelig stor Majoritet vedtaget her i Thinget mod Ministeren. I det derefter foreliggende